

Panel 1. Klik her for panel 2: Online konference lørdag den 13. april: Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien (med talerliste)

Panel 2:

Online-konference 13. april 2024

Panel 1 –

At skabe betingelserne for dialog, sikkerhed, fred og udvikling i Sydvestasien

Ordstyrer: Dennis Speed, Schiller Institutet

- Schiller Institutets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche
- H.E. Prof. Dr. Manuel Hassassian, palæstinensisk ambassadør i Danmark
- Ambassadør for en af BRIKS-nationerne
- H.E. Mounir Anastas, palæstinensisk ambassadør til UNESCO
- H.E. Beryl Rose Sisulu, Sydafrikas ambassadør til Mexico
- H.E. Donald Ramotar, Former President of Guyana
- Connie Rahakundini Bakrie, Lecturer, strategic analyst (Indonesia)
- H.E. Pavel Shidlovsky, Hvideruslands chargé d'affaires i USA

- Prof. Georgy Toloraya, direktør for den russiske nationale komité for BRIKS-forskning

Panel 2 – 20:30 dansk tid-

Oase-planen, det fysiske fundament for økonomisk udvikling i Sydvestasien

Ordstyrer: Stephan Ossenkopp, Schiller Instituttet

- Jason Ross, Schiller Instituttets videnskabelige rådgiver
- Ilya Andreev, First Secretary, Expert in Humanitarian Affairs, Russian Federation Mission to the United Nations
- Dr. Pierre Berthelot, associeret forsker ved IPSE, medlem af Académie de l'Eau og direktør for tidsskriftet *Orients Stratégiques*
- Dr. Kelvin Kemm, atomfysiker, tidligere formand for South African Nuclear Energy Corporation
- Dr. Izzeldin Abuelaish, førende palæstinensiske læge fra Gaza og fredsaktivist
- William DeOreo, hydrolog, præsident for AquaCraft og fortaler for nuklear afsaltning med base i Colorado i USA

Den 18. februar udgav LaRouche-organisationen en 14 minutter lang video med titlen "Oase-planen: LaRouches løsning for Mellemøsten."

Videoen indledes med: "Hele verden er vidne til de rædsler, det palæstinensiske folk udsættes for, og vi ser dem hver dag i videoform. Men ødelæggelsen fortsætter, aktivt støttet af USA og et svindende antal andre lande. Menneskehedens moralske evne til at overleve er ved at blive testet. Rædselsshowet må slutte, og det starter med en øjeblikkelig, betingelsesløs våbenhvile." Dette skal ledsages af en massiv strøm af humanitær bistand til Gaza og arbejde hen imod en politisk løsning på krisen, herunder eksistensen og den fulde

internationale anerkendelse af en suveræn palæstinensisk stat.

“Men uden økonomisk udvikling,” fastslår filmen, “uden en levedygtig og meningsfuld vej til fremskridt i fremtiden, er politiske aftaler i sig selv uholdbare. Befolkningen i regionen skal vide, at deres børn vil få en bedre fremtid, et bedre liv. Fred gennem økonomisk udvikling er det eneste succesfulde grundlag for en varig og retfærdig fred i regionen. Det var dét, den israelske premierminister Yitzhak Rabin indså – der er ikke noget rent militært belæg for fred eller sikkerhed; udvikling er afgørende.”

Hvordan kan israelerne og palæstinenserne nogensinde slutte fred, efter det der er sket? Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og internationale leder, understreger, at vi ikke kan løse denne konflikt, eller nogen anden konflikt, ved at forblive på konfliktens niveau. Ved at bruge et begreb fra Nicholas af Cusa (1401-1464) kaldet modsætningernes sammenfald, opfordrer hun os til at hæve os over niveauet af fortvivlelse, had og hævn, for at finde en fælles interesse i at øge velfærd for alle mennesker gennem økonomisk udvikling af regionen som helhed.

Vi har et presserende behov for en inspirerende vision om en fremtid, hvor israelere og palæstinensere kan leve side om side. “Fred gennem udvikling” er navnet på det koncept, Lyndon LaRouche (1922-2019) og hans medtænkere har foreslået siden 1975, og ikke kun her, i form af Oase-planen, men for hele verden i form af Verdenslandbroen.

Oase-planen fokuserede primært på at afhjælpe den største barriere for udvikling i regionen – manglen på ferskvand – gennem opførelsen af et netværk af afsaltningsanlæg, ideelt set atomdrevne, som kunne omdanne det rigelige havvand til ferskvand. Og disse anlæg skulle ikke kun ligge på Middelhavskysten; de skulle bygges langs to nye kanaler: en, der forbinder Det Røde Hav med Det Døde Hav, og en anden, der forbinder Det Døde Hav med Middelhavet.

“Ved at samarbejde om at bekæmpe ørkenen i stedet for hinanden vil folk i regionen bedre kunne genkende menneskeligheden i hinanden, menneskets fælles evne til at opdage naturens principper og forandre vores forhold til miljøet omkring os.

Der findes ingen menneskelige dyr.”

Oase-planen er ikke kun for Israel og Palæstina og nabolandene, men for hele den sydvestasiatiske region, inklusive det krigshærgede Afghanistan, Syrien og Yemen. Og det vil kun ske ved at afvise geopolitik og begynde at opbygge et nyt paradigme for internationale relationer – en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Mange taler om dagen efter. Men den eneste måde at nå dertil på er at give folk håb lige nu. Nu er det vigtigt, at Oase-planens fremtidsvision bliver kendt, udviklet og støttet, så vi kan udstikke en kurs væk fra folkedrab og ødelæggelse og hen imod et gensidigt fordelagtigt samarbejde mellem suveræne nationer.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde i et webcast den 6. marts 2024: “Man er nødt til at have håb! Man er nødt til at give unge mennesker et perspektiv om at have en anstændig fremtid, hvor de kan stifte familie, hvor de kan have et normalt liv med studier og gøre nyttige ting med deres liv. For hvis man ikke sætter det på dagsordenen, vil der ske det, at selv hvis man får en delvis løsning eller en våbenhvile, men ikke har et perspektiv af håb, vil man få nye bølger af konflikt, terrorisme og alle mulige former for krig. Så, er vi den intelligente art eller ej? Og det er det virkelige spørgsmål...”

“Men jeg tror, at hvis vi alle mobiliserer os,” fortsatte hun, “hvis vi kunne få nogle lande, nogle statsoverhoveder, nogle tidligere statsoverhoveder, nogle Nobelprisvindere eller en hvilken som helst kombination af religiøse topledere til at komme ud og sige: Den eneste vej er fred gennem udvikling, det

nye navn for fred er udvikling, og her er Oase-planen, som kan gøre det, så ville det inspirere alle. Det ville inspirere folk i regionen, det ville inspirere nabolandene, det ville virkelig – og jeg har tænkt meget over det, og det forslag, som min afdøde mand Lyndon LaRouche kom med allerede i 1975, det er stadig den eneste måde at få fred i Mellemøsten på!”

Mindet om dem der er omkommet, og forhåbningerne om de levende kræver, at vi samler modet til at skabe fred gennem udvikling.